

	<p style="text-align: center;"><b>Πνευματικά Σημειώματα</b></p> <p style="text-align: center;">Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p><b>Πνευματικά Σημειώματα:</b></p> <p>Ἑβδομαδιαία ἠλεκτρονικὴ ἐκδόση Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 1<sup>ο</sup> Τεύχος 23 Πέμπτη 4 Ἰουλίου 2024</p> <p style="text-align: center;">Ἰουλιανοῦ Τάρσεως μ., Ἰουλιανοῦ Αἰγυπτίου (21<sup>η</sup> Ἰουνίου π. ἡμ.)</p>
---	---	---

## Πνευματικά Σημειώματα

### Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

#### Τιμίου Προδρόμου Ἰωάννου (γενέθλιον)

(Λουκά α' 1-25, 57-68, 76, 80)

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε καμοί, παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηγήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἑφημερίας Ἀβιά, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στείρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν

ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῆ ὥρα τοῦ θυμιάματος. ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐστῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ’ αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος· μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβητ γεννήσει υἴόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίη καὶ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.

Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. καὶ ἰδοὺ ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ’ ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαριαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβητ ἡ γυνή αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβητ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἴόν. καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ’ αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ

ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ· ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες. ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ρήματα ταῦτα, καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες· τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου καὶ προεφήτευσεν λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ

Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ, Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδειξέως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

## Μετάφραση

Πολλοὶ προσπάθησαν νὰ συντάξουν μιὰ διήγηση γιὰ τὰ γεγονότα, πὸν εἶναι βεβαιωμένο ὅτι συνέβησαν ἀνάμεσά μας, ὅπως μᾶς τὰ παρέδωσαν ἐκεῖνοι πὸν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἦταν αὐτόπτες μάρτυρες καὶ ἔγιναν κήρυκες αὐτοῦ τοῦ χαρμόσυνου μηνύματος. Γι' αὐτὸ θεώρησα κι ἐγὼ καλὸ, ἐντιμότητα Θεόφιλε, ἀφοῦ ἐρεύνησα ὅλα τὰ γεγονότα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ μὲ ἀκρίβεια, νὰ σοῦ τὰ γράψω καὶ μὲ τὴ σειρὰ, γιὰ νὰ βεβαιωθεῖς ὅτι τὰ ὅσα διδάχθηκες εἶναι ἀθθεντικὰ.

Τὴν ἐποχὴ πὸν βασιλιὰς στὴν Ἰουδαία ἦταν ὁ Ἡρώδης, ζοῦσε κάποιος ἱερέας ἀπὸ τὴν ἱερατικὴ τάξη τοῦ Ἀβιά, πὸν τὸν ἔλεγαν Ζαχαρία, ἡ γυναίκα του λεγόταν Ἐλισάβητ, ἀπόγονος τοῦ Ἀαρών. Ἦταν καὶ οἱ δύο ἄνθρωποι πιστοὶ στὸ Θεὸ, καὶ ἡ ζωὴ τους ἦταν ἄμεμπτη, σύμφωνη μὲ τὸ νόμο καὶ τὶς ἐντολὲς τοῦ Κυρίου. Δὲν εἶχαν ὅμως παιδὶ γιὰτὶ ἡ Ἐλισάβητ ἦταν στεῖρα, καὶ ἦταν καὶ οἱ δύο τους περασμένης ἡλικίας.

Όταν ήρθε ή σειρά να έφημερεύσει η τάξη του Ζαχαρία κι αυτός έκτελούσε τα ιερατικά του καθήκοντα προς τὸ Θεὸ. Συνέβη να τοῦ ἀνατεθεῖ με κληρο - ὅπως συνηθίζοταν να μοιράζονται τὰ ιερατικά καθήκοντα -να μπεῖ στο ναὸ τοῦ Κυρίου και να προσφέρει θυμίαμα. Ὅλο τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, τὴν ὥρα τοῦ θυμιάματος, προσευχόταν ἔξω. Τότε ἐφανίστηκε στο Ζαχαρία ἕνας ἄγγελος Κυρίου, και στάθηκε στα δεξιά τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

Ὁ Ζαχαρίας τaráχθηκε, ὅταν τὸν εἶδε, και τὸν κυρίεψε φόβος. Ὁ ἄγγελος ὅμως τοῦ εἶπε : «Μὴ φοβᾶσαι Ζαχαρία, γιατί ἡ προσευχή σου εἰσακούστηκε, ἡ γυναῖκα σου ἡ Ἐλισάβετ θα σοῦ γεννήσει γιὸ, και θα τοῦ δώσεις τὸ ὄνομα Ἰωάννης. Θα νιώσεις χαρὰ και ἀγαλλίαση και θα χαροῦν πολλοὶ για τὴ γέννησή του. Ἡ προσφορά του θα εἶναι μεγάλη στο ἔργο τοῦ Κυρίου, κρασί και ἄλλα δυνατὰ ποτὰ δὲ θα πιεῖ, θα εἶναι γεμᾶτος με Πνεῦμα Ἅγιο ἤδη ἀπὸ τὴν κοιλία τῆς μάνας του και θα κάνει πολλοὺς Ἰσραηλίτες να ἐπιστρέψουν στον Κύριο τὸν Θεὸ τους. Αὐτὸς θα πορευτεῖ στο ἔργο τοῦ Κυρίου με τὸ πνεῦμα και τὴ δύναμη τοῦ Προφήτη Ἡλία. Θα συμφιλιώσει πατέρες με παιδιὰ, και θα κάνει τοὺς ἀσεβεῖς να ἀποκτήσουν τὴ φρόνηση τῶν δικαίων. Ἔτσι θα ἐτοιμάσει τὸ λαὸ να ὑποδεχτεῖ τὸν Κύριο».

Ὁ Ζαχαρίας εἶπε στον ἄγγελο: «Πῶς μπορῶ να βεβαιωθῶ γι'αὐτὸ; Ἐγὼ εἶμαι πιά γέρος και ἡ γυναῖκα μου περασμένης ἡλικίας». Ὁ ἄγγελος τοῦ ἀποκρίθηκε : «Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γαβριήλ πού βρίσκομαι δίπλα στο Θεὸ. Με ἔστειλε να σοῦ μιλήσω και να σοῦ ἀναγγεῖλω αὐτὴ τὴν εὐχάριστη εἶδηση. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν πίστευες τὰ λόγια μου, τὰ ὁποῖα θα πραγματοποιοῦν στὴν ὥρα τους, ἀπ'αὐτὴ τὴ στιγμή θα χάσεις τὴ λαλιὰ σου. Δὲ θα μπορεῖς να μιλήσεις, ὡς τὴν ἡμέρα πὸ ὅλα αὐτὰ θα πραγματοποιηθοῦν».

Ὁ λαὸς στο μεταξύ περίμενε τὸν Ζαχαρία και ἀποροῦσε για τὴν ἀργοπορία μέσα στο ναὸ. Ὅταν βγήκε δὲν μποροῦσε να τοὺς μιλήσει, και κατάλαβαν πὸς κάποιος ὄραμα εἶχε δεῖ μέσα στο ναὸ. Ἐκεῖνος τοὺς ἔκανε νοήματα και παρέμενε ἄλαλος. Ὅταν τελείωσαν οἱ μέρες τῆς ὑπηρεσίας του στο ναὸ πῆγε σπίτι του. Μερικὲς μέρες ἀργότερα, ἡ γυναῖκα του ἡ Ἐλισάβετ ἔμεινε ἔγκυος. Ἐκρῦβε ὅμως τὴν ἐγκυμοσύνη της για πέντε μῆνες και ἔλεγε : «Ὁ Θεὸς εἶδε τὴ στενοχώρια μου και φρόντισε να με

ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴν ντροπὴν ποὺ ἐνιωθα μπροστὰ στοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴν ἀτεκνία μου».

Ὅταν συμπληρώθηκε ὁ καιρὸς νὰ γεννήσει, ἡ Ἐλισάβετ ἔκανε γιό. Οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεῖς ἄκουσαν ὅτι ὁ Κύριος ἔδειξε μεγάλη εὐσπλαχνία σ' αὐτὴν καὶ χαίρονταν μαζί της. Ὅταν τὸ παιδί ἔγινε ὀχτὼ ἡμερῶν, ἦρθαν νὰ τοῦ κάνουν περιτομὴ καὶ ἤθελαν νὰ τοῦ δώσουν τὸ ὄνομα Ζαχαρίας, ὅπως λεγόταν ὁ πατέρας του. Ἡ μητέρα του ὅμως εἶπε : «Ὅχι, θὰ ὀνομαστεῖ Ἰωάννης». Τότε τῆς εἶπαν : «Μὰ δὲν ὑπάρχει κανένας ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς σου ποὺ νὰ ἔχει τὸ ὄνομα αὐτὸ». Μὲ νοήματα ρώτησαν τὸν πατέρα του τί ὄνομα θὰ ἤθελε νὰ δώσει στὸ παιδί, αὐτὸς ζήτησε μιὰ μικρὴ πλάκα καὶ ἔγραψε: «Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομά του» κι ὅλοι ἀπόρησαν. Ἀμέσως τὸ στόμα του ἄνοιξε, λύθηκε ἡ γλῶσσα του καὶ ἄρχισε νὰ μιλάει δοξάζοντας τὸν Θεό. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς γύρω περιοχῆς κυριεύτηκαν ἀπὸ δέος, καὶ τὰ γεγονότα αὐτὰ διαδόθηκαν σὲ ὀλόκληρη τὴν ὄρεινὴν περιοχὴ τῆς Ἰουδαίας. Ὅσοι τὰ ἄκουσαν τὰ κρατοῦσαν μέσα τους καὶ σκέφτονταν: «Τὶ θὰ γίνεῖ ἄραγε τὸ παιδί αὐτό;» γιὰτὶ πραγματικὰ τὸ προστάτευε ὁ Θεός.

Ὁ Ζαχαρίας, ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ, πλημμύρισε ἀπὸ Πνεῦμα Ἅγιο καὶ εἶπε τὰ ἀκόλουθα προφητικὰ λόγια : «Ἄς εἶναι εὐλογημένος ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, γιὰτὶ ἦρθε καὶ λύτρωσε τὸ λαὸ του. Καὶ ἐσὺ παιδί μου, θὰ ὀνομαστεῖς προφήτης τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, γιὰτὶ θὰ προπορευτεῖς πρὶν ἀπὸ τὸν Κύριο γιὰ νὰ ἐτοιμάσεις τὸ δρόμο του».

Τὸ παιδί μεγάλωνε καὶ τὸ πνεῦμα του δυνάμωνε. Ζοῦσε στὶς ἐρημιές, ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ ἐμφανίστηκε στὸ λαὸ Ἰσραὴλ.

## Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

(Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολὴ Παύλου Γ' 11-14, ΙΔ' 1-4)

Καὶ τοῦτο εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἤδη ὑμᾶς ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι, νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. ἢ νῦξ προέκοψεν, ἢ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, ἐνδυσώμεθα δὲ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ

κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλὰ ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας.

Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, ὁ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω, ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ, δυνατεῖ γὰρ ὁ κύριος στηῆσαι αὐτόν.

## Μετάφραση

Όλα αὐτὰ σᾶς τὰ λέω ἐπειδὴ, ὅπως ξέρετε, εἶναι κοντὰ τὸ τέλος. Ἦρθε ἡ ὥρα νὰ ξυπνήσουμε ἀπὸ τὸν ὕπνο. Γιατὶ τώρα ἡ τελικὴ σωτηρία βρίσκεται πιὸ κοντά μας, παρὰ τότε πού πιστέψαμε. Ἡ νύχτα ὅπου νὰ ναι φεύγει καὶ ἡ μέρα κοντεύει νὰ ῥθεῖ. Γι'αὐτὸ ἄς πετάξουμε ἀπὸ πάνω μας τὰ ἔργα τοῦ σκοτούς, κι ἄς φορέσουμε τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ἡ διαγωγή μας ἄς εἶναι κόσμια, τέτοια πού ταιριάζει στὸ φῶς. Ἄς πάψουν τὰ φαγοπότια καὶ τὰ μεθύσια, ἡ ἀσύδοτη κι ἀκόλαστη ζωὴ, οἱ φιλονικίες καὶ οἱ φθόνοι. Ντυθεῖτε τὸν Κύριο μας Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ μὴν ἀφήνετε τὸν ἁμαρτωλὸ ἑαυτὸ σας νὰ σᾶς παρασύρει στὴν ἱκανοποίηση τῶν ἐπιθυμιῶν σας.

Νὰ δέχεστε ὅποιον ἔχει ἀσθενικὴ πίστη, χωρὶς νὰ ἐπικρίνετε τίς ἀπόψεις του. Γιὰ παράδειγμα, ἓνας πιστεύει πὼς μπορεῖ νὰ φάει ἀπ' ὅλα, ἐνῶ κάποιος ἄλλος, πού ἔχει ἀσθενικὴ πίστη, τρώει μόνο χόρτα. Αὐτὸς πού τρώει ἀπ' ὅλα, ἄς μὴν περιφρονεῖ ἐκεῖνον πού δὲν τρώει, κι ἐκεῖνος πού δὲν τρώει, ἄς μὴν κρίνει ἐκεῖνον πού τρώει, γιατί ὁ Θεὸς τὸν ἔχει δεχτεῖ στὴν ἐκκλησία του. Ποιὸς εἶσαι ἐσὺ πού θὰ κρίνεις ἓναν ξένο ὑπηρέτη; Μόνο ὁ Κύριος του μπορεῖ νὰ κρίνει ἂν στέκεται ἢ ὄχι στὴν πίστη του, γιατί ὁ Θεὸς ἔχει τὴ δύναμη νὰ τὸν στηρίξει.

## Παράινεσεις Ἀγίων

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος: «Ἐγὼ δὲν φοβᾶμαι πιά τὸν Θεὸ, ἀλλὰ τὸν ἀγαπῶ γιατί ἡ ἀγάπη διώχνει πέρα τὸ φόβο».

**Γεροντικόν, Κεφ ΙΖ'1**

Εἶπε καὶ πάλι : «Ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος τῆς ψυχῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν πλησίον. Ἄν κερδίσουμε τὸν ἀδελφὸ, τὸν Θεὸ κερδίζουμε, ἐνῶ ἂν σκανδαλίσουμε τὸν ἀδελφὸ, στὸν Χριστὸ ἀμαρτάνουμε».

**Γεροντικόν, Κεφ ΙΖ'2**

Ἔλεγαν ὅτι κάποιος ἀπὸ τοὺς Γέροντες ζήτησε ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ δεῖ τοὺς πατέρες στὸν οὐρανὸ. Πράγματι τοὺς εἶδε ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀββᾶ Ἀντώνιο. Ρωτάει τὸν ἄγγελο πού τοὺς παρουσίαζε : «Ποῦ εἶναι ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος;» Καὶ ἐκεῖνος τοῦ ἀπαντᾷ : «Στὸν τόπο πού βρίσκεται ὁ Θεός, ἐκεῖ εἶναι».

**Γεροντικόν, Κεφ ΙΖ'3**

Ὁ ἀββᾶς Ἀγάθων εἶπε : « Ποτὲ δὲν πλάγιασα νὰ κοιμηθῶ, ἔχοντας δυσανεστηθεῖ μὲ κάποιον, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἄφησα - ὅσο μπορούσα- ἄλλον νὰ κοιμηθεῖ, ἔχοντας κάτι μὲ μένα».

**Γεροντικόν, Κεφ ΙΖ'4**

Ὁ ἴδιος εἶπε : «Ποτὲ δὲν ἔδωσα ἀπλῶς ἐλεημοσύνη. Φρόντιζα οἱ δοσοληψίες μου νὰ εἶναι μὲ ἀγάπη, γιατί σκεφτόμουν ὅτι τὸ κέρδος τοῦ ἀδελφοῦ μου φέρνει σὲ μένα καρπὸ».

**Γεροντικόν, Κεφ ΙΖ'5**

Ἔλεγε ὁ ἀββᾶς Ἀγάθων : «Ἄν γινόταν νὰ βρῶ ἕναν λεπρὸ καὶ νὰ τοῦ δώσω τὸ δικὸ μου σῶμα καὶ νὰ πάρω τὸ δικὸ του, εὐχαρίστως θὰ τὸ ἔκαμνα. Γιατί αὐτὴ εἶναι ἡ τέλεια ἀγάπη»

**Γεροντικόν, Κεφ ΙΖ'7**

Ἔλεγαν πάλι γι'αὐτὸν ὅτι πῆγε κάποτε στὴν πόλη, γιὰ νὰ πουλήσει τὸ ἐργόχειρό του. Στὴν πλατεία βρῆκε ριγμένο κάποιον ἄρρωστο, ξένο πού δὲν εἶχε ἄνθρωπο νὰ τὸν φροντίζει. Ὁ Γέροντας τὸν πῆρε καὶ ἔμεινε μαζί του σὲ δωμάτιο πού νοίκιασε. Ἀπὸ τὸ ἐργόχειρό του πλήρωνε τὸ ἐνοίκιο καὶ τὰ ὑπόλοιπα τὰ ξόδευε γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἀρρώστου. Ἐκεῖ παρέμεινε τέσσερις

μήνες, έωςότου γιατρεύτηκε ὁ ἄρρωστος. Ἔτσι γύρισε ὁ Γέροντας μὲ εἰρήνη στὸ κελὶ του.

**Γεροντικόν, Κεφ ΙΖ΄8**

Κάποτε ὁ ἀββᾶς Ἀγάθων ἦρθε στὴν πόλη, γιὰ νὰ πουλήσει διάφορα ἀντικείμενα. Πλάϊ στὸν δρόμο βρίσκει ἕναν λεπρό. Τὸν ρωτάει ὁ λεπρός: «Ποῦ πηγαίνεις;» Ὁ ἀββᾶς ἀπαντᾷ: «Στὴν πόλη νὰ πουλήσω πράγματα». Τοῦ λέει ὁ λεπρός : «Δεῖξε ἀγάπη καὶ πηγαίνέ με ἐκεῖ». Τὸν σήκωσε καὶ τὸν ἔφερε στὴν πόλη. Τοῦ λέει πάλι ὁ λεπρός: «Ὅπου πουλᾷς αὐτὰ ποῦ ἔφερες, ἐκεῖ βάλε με». Ὁ ἀββᾶς ἔκανε ὅπως τοῦ ζήτησε. Στὴν συνέχεια, ὅταν πουλοῦσε κάτι, τὸν ρωτοῦσε : «Καὶ αὐτὸ πόσο τὸ πούλησες;» Τοῦ ἀπαντοῦσε: «Τόσο». Τοῦ ἔλεγε τότε : «Ἀγόρασέ μου λιχουδιές», καὶ ὁ ἀββᾶς τοῦ ἀγόραζε. Πάλι, ὅταν πουλοῦσε ἄλλο, τὸν ρωτοῦσε : «Καὶ αὐτὸ πόσο τὸ πούλησες;» Τοῦ ἀπαντοῦσε : «Τόσο». Τοῦ ἔλεγε : «Ἀγόρασέ μου τὸ τάδε », καὶ τοῦ τὸ ἀγόραζε.

Ὅταν ὁ ἀββᾶς πούλησε ὅλα ὅσα εἶχε γιὰ πούλημα καὶ ἐπρόκειτο νὰ φύγει, τὸν ρωτάει ὁ λεπρός : «Φεύγεις;» «Ναί» τοῦ ἀπαντᾷ. «Δεῖξε πάλι ἀγάπη -τοῦ λέει ὁ λεπρός - καὶ πηγαίνέ με, ὅπου με βρῆκες». Τὸν σήκωσε λοιπὸν καὶ τὸν ἔφερε στὸν τόπο του. Καὶ ὁ λεπρός τοῦ λέει : «Ἀγάθων, εἶσαι εὐλογημένος ἀπὸ τὸν Κύριο στὸν οὐρανὸ καὶ στὴ γῆ».

Σήκωσε ὁ Γέροντας τὰ μάτια του καὶ δὲν εἶδε κανέναν. Ὁ λεπρός ἦταν ἄγγελος Κυρίου ποῦ εἶχε ἔλθει νὰ τὸν δοκιμάσει.

**Γεροντικόν, Κεφ ΙΖ΄10**

Ἐλεγε ὁ ἀββᾶς Ἰωάννης ὁ Κολοβός : «Δε γίνεται νὰ χτίσει κανεὶς τὸ σπίτι, ἀρχίζοντας ἀπὸ πάνω καὶ προχωρώντας πρὸς τὰ κάτω. Ἀπὸ τὰ θεμέλια θὰ ἀρχίσει καὶ θὰ προχωρήσει πρὸς τὰ πάνω». Τὸν ρωτοῦν : «Τὶ σημαίνουν αὐτὰ τὰ λόγια;» «Τὸ θεμέλιο, ἀπαντᾷ, εἶναι ὁ πλησίον, προκειμένου νὰ τὸν σώσεις καὶ πρῶτος ἐσύ ὠφελεῖσαι, γιατί ἀπ'αὐτὸν κρέμονται ὅλες οἱ ἐντολές τοῦ Χριστοῦ».

**Γεροντικόν, Κεφ ΙΖ΄16**

## Συναξάριον

### Ὁ Ἅγιος Ἰουλιανὸς ἀπὸ τὴν Κιλικία

Ὁ Ἅγιος Ἰουλιανὸς γεννήθηκε στὴν Κιλικία, ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀπὸ πατέρα εἰδωλόλατρη καὶ μητέρα χριστιανή. Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ πατέρα του, ἡ μητέρα του ἐγκαταστάθηκε στὴν Ταρσό καὶ ἐκεῖ βάφτισε τὸν Ἰουλιανὸ χριστιανὸ καὶ τὸν μεγάλωσε μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὴν περίοδο τῶν διωγμῶν κατὰ τῶν χριστιανῶν, ποὺ εἶχε ἐξαπολύσει ὁ αὐτοκράτορας Διοκλητιανός, ὁ Ἰουλιανὸς συνελήφθη. Ἦταν τότε δέκα ὀκτῶ χρονῶν. Χωρὶς νὰ φοβηθεῖ τὶς ἀπειλὲς καὶ τὰ βασανιστήρια, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ δελεαστεῖ ἀπὸ ὑποσχέσεις δώρων καὶ τιμητικὲς διακρίσεις, δὲν ὑπέκυψε στὸ νὰ προσφέρει θυσία στὰ εἰδῶλα, ἀλλὰ μὲ πολὺ θάρρος καὶ πίστη ὁμολόγησε τὴν πίστη του γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό μπροστὰ στὸν ἑπαρχο Μαρκιανό. Ἐκεῖνος τότε ἔδωσε ἐντολὴ νὰ τὸν βασανίσουν ἀνελέητα καὶ στὴν συνέχεια νὰ τὸν ρίξουν στὴ φυλακὴ.

Οἱ προσευχὲς τῆς μητέρας τοῦ Ἰουλιανοῦ στὸν Θεό, γιὰ νὰ βοηθήσει τὸν γιό της, εἰσακούσθηκαν καὶ μὲ ἐντολὴ τοῦ Μαρκιανοῦ τὴν ἔβαλαν στὴ φυλακὴ τρεῖς ἡμέρες προκειμένου νὰ πείσει τὸν Ἰουλιανὸ νὰ ἀρνηθεῖ τὴν πίστη του. Ἡ μητέρα του, ὅμως, ὡς γνήσια χριστιανὴ ἔπραξε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Προέτρεψε τὸν Ἰουλιανὸ νὰ μείνει στὸ ὕψος τοῦ χριστιανικοῦ του φρονήματος καὶ νὰ ὑπομείνει ὅλα τὰ μαρτύρια μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὐτὸ ἔγινε. Ὅταν ὁ Μαρκιανὸς κάλεσε ξανά μπροστὰ του τὸν Ἰουλιανό, ἐκεῖνος, μὲ περισσότερο θάρρος καὶ τόλμη ἀπὸ τὴν προηγούμενη φορά, ὁμολόγησε τὴν πίστη του γιὰ τὸν Χριστό. Κυριευμένος ἀπὸ δαιμονικὴ μανία ὁ Μαρκιανὸς ἔδωσε τότε ἐντολὴ νὰ κλείσουν τὸν Ἰουλιανὸ σ' ἓνα σάκο μὲ δηλητηριώδη φίδια καὶ νὰ τὸν ρίξουν στὸ πιὸ βαθὺ σημεῖο τῆς θάλασσας, ὅπου ὁ Ἅγιος Ἰουλιανὸς μαρτυρικὰ παρέδωσε τὴν ψυχὴ του στὸ Θεό.

## Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις μυσταγωγούμενος, πανευκλεῆς στρατιώτης ὄφθης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, παντευχίαν μυστικὴν περιζωσάμενος· ὅθεν καθεῖλες τὸν ἔχθρον, ὡς γενναῖος ἀριστεύς, καὶ ἤθλησας θεοφρόνως, Ἰουλιανὲ θεόφρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύων Θεῷ.

### Δρώμενα

#### Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων 2024

Μὲ τὴ δέουσα λαμπρότητα ἐορτάστηκε σήμερα ἡ μνήμη πάντων τῶν Ἁγίων στοὺς τρεῖς ὁμώνυμους Ναοὺς σὲ διαφορετικοὺς νομοὺς τῆς Μητροπόλεώς μας.

Ἀφ' ἐσπέρας τελέσθηκε ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Παναγιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Γρηγορίου στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Πάντων Κατερίνης, πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς π. Ῥαφαήλ, Ἀντώνιο & Ὀνούφριο Ἀβραμίδη, καθὼς καὶ τὸν ἐφημέριο π. Δημήτριο Ἀλμανίδη.





Ἀνήμερα τῆς Κυριακῆς ὁ Παναγιώτατος προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν ὁμώνυμο ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ τῆς Πτολεμαΐδας μὲ συλλειτουργοὺς του τοὺς πατέρες Νικόλαο Ματσούλια καὶ Γρηγόριο Πρυνιᾶ.



Τέλος, με την ίδια τιμή έόρτασε και ο Ίερός Ναός Αγίων Πάντων Περαιάς Θεσσαλονίκης, ο οποίος έδρεύει στον Οίκο Φροντίδος Ήλικιωμένων «Καλός Σαμαρείτης» τής Μητροπόλεώς μας, με λειτουργό τόν πατέρα Κωνσταντῖνο Νιζιούδη.



Ἐάν θέλετε νά λαμβάνετε δωρεάν στό e-mail σας το ἠλεκτρονικό περιοδικό «Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε νά στείλετε στήν διεύθυνση [imthesgrafeio@gmail.com](mailto:imthesgrafeio@gmail.com) τα στοιχεία σας. Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

**«Πνευματικά Σημειώματα»**

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης  
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος  
e-mail: [imthesgrafeio@gmail.com](mailto:imthesgrafeio@gmail.com)

Υπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400  
ἐφημέριος Ἱ.Ν.ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

